

nuárom 1919. Úmyslom zákonodarcu bolo v prvom rade pomôcť majiteľom lesa z neblahých pomerov dlhodobými smluvami vyvolaných; priečilo by sa však smyslu tohoto zákona, keby na jeho základe mala byť upravená úplata v miere, ktorá by v pomere k smluvám starším (to jest z doby pred 1. januárom 1919) mala byť určená v neprospech majiteľa lesa.

Dovolacia rekurentka tvrdila v dovolacom rekurze, že podľa smluvy z 13. augusta 1919 (podľa správneho stanoviska nižších súdov z novembra 1918) boli ceny dotyčne lesa O. určené sumou 1.868 K, dotyčne lesa V. sumou 2.000 K. V prípade, že by tieto skutočnosti pravde zodpovedaly, nemohly byť úplaty dotyčne dreva týchto lesov snížené pod tieto sumy a sťažnosť rekurentky, že usnesenia nižších súdov v tomto smere priečia sa smyslu zákona, obstála by pred právom, a tak daná by bola tu nezákonnosť podľa § 46, odst. 2 zák. č. 100/1931 v znení čl. V zák. č. 251/1934 Sb. z. a n.

Pretože nižšie súdy dotyčne týchto smlúv po tejto stránke nezistily skutkový stav, ich usnesenia sú tak nedostatočné, že ich bezpečne nemožno ani preskúmať (bod h) § 41 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.), bolo ich preto treba zrušiť v smysle § 43, odst. 2, 3, § 46 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.

Čís. 15650.

I. Ustanovenie § 23 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. — podľa ktorého pred pracovnými súdmi je advokátske zastúpenie vylúčené v sporoch, ktorých predmet nemá hodnotu vyššiu než 1.000 Kč — vzťahuje sa aj na spory, v ktorých pojednávajú okresné súdy na miesto pracovných súdov v smysle § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. a ktoré boli započaté po účinnosti zákona č. 251/1934 Sb. z. a n.

II. Závad v zmocnení všíma si pracovný súd v smysle § 19 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. (a § 110 Osp.) z úradu. K závadám zmocnenia patrí aj okolnosť, že ako zmocnenec vystupoval advokát v spore, v ktorom je advokátske zastúpenie podľa § 23 zák. č. 131/1931 a čl. IV, odst. 2 zák. č. 251/1934 Sb. z. a n. vylúčené.

(Rozh. z 24. novembra 1936, Rv IV 478/36.)

Na j v y š š í s ú d rozsudky oboch nižších súdov zbavil účinnosti a vrátil vec — s úpravou na nové pojednávanie — súdu I. stolice.

D ô v o d y:

Podľa § 23 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. môžu sa strany dať pred pracovným súdom zastupovať každou svojprávnou osobou, ktorá je schopná pred súdom konať, a v sporoch, ktorých predmet nemá hodnotu vyššiu než 1.000 Kč je vylúčené zastúpenie advokátom. Podľa čl. IV, odst. 2 zák. č. 251/1934 Sb. z. a n. platí toto ustanovenie o za-

stupovaní strán pred súdom pracovným tiež pre spory, v ktorých pojednávajú okresné sudy na miesto súdov pracovných podľa § 42 zák. čís. 131/1931 Sb. z. a n. O taký spor ide, lebo žalobník sa domáha na žalovanom nedoplatku mzdy, ktorý nie je vyšší ako 1.000 Kč, a spor bol zahájený za účinnosti zákona čís. 251/1934 Sb. z. a n. K termínu na zahájenie sporu dostavil sa za žalobníka advokát Dr. Rudolf W., ktorý predniesol žalobu a žalobníka zastupoval na ďalších pojednávaniach pred súdom I. stolice. Žalobník sám sa pojednávania pred súdom I. stolice nezúčastnil. Zastupovanie advokátom bolo však vylúčené a tak nebol žalobník pred súdom I. stolice vôbec zastúpený. V dôsledku toho je celé pokračovanie jak pred súdom I. stolice, tak pred odvolacím súdom prevedené nezákonné. Bolo preto v smysle § 31 zák. čís. 131/1931 Sb. z. a n. a §§ 540 a 505 Osp. pokračovanie pred nižšími súdmi a ich rozsudky zbaviť účinnosti.

Podľa § 19 zák. čís. 131/1931 Sb. z. a n. a § 110 Osp. všima si pracovný súd z úradnej povinnosti závad v zmocnení. K závadám zmocnenia patrí aj okolnosť, že osoba, ktorá ako zmocnenec vystupuje, nie je k tomu oprávnená, alebo že je zo zastupovania vylúčená. V takom prípade má súd povoliť k odstráneniu nedostatku zmocnenia krátku lehotu a po uplynutí lehoty resp. po odstránení nedostatku pokračovať podľa ustanovenia § 110 Osp. Bude preto na súde I. stolice, aby v spore podľa týchto predpisov pokračoval.

Čís. 15651.

Okresné nemocenské poisťovne nie sú povinné platiť lekárňam lieky, ktoré boli vydávané proti ich zákazu.

(Rozh. z 30. novembra 1936, Rv III 463/36.)

Žalobu firmy Z. ako cesionárku lekárničky Bohumila Š. proti okresnej nemocenskej poisťovni v T. o zaplatenie vydaných liekov o b a n i ž š i e s ú d y zamietly, o d v o l a c í s ú d z týchto dôvodov: Odvolací súd zisťuje tento skutkový stav: Členovia žalovanej okresnej nemocenskej poisťovne odobrali lieky im lekármi žalovanej predpísané do 1. decembra 1933 z lekárne Bohumila Š. a žalovaná strana do tej doby od Bohumila Š. odobrané lieky zaplatila. Prípisom zo dňa 1. decembra 1933 sdelila žalovaná Bohumilovi Š., že mu zakazuje expedíciu liekov z jeho lekárne pre svojich členov; vyhlášky žalovanej strany o zákaze odberu liekov z lekárne Bohumila Š. vyvesené boli v čakárňach ordinujúcich lekárov žalovanej strany. Soznaním žalobkyne je zistené, že lieky, ktorých zaplatenia sa domáha, vydané boli z lekárne Bohumila Š. po 1. decembri 1933. Tento skutkový stav stačí k rozhodnutiu sporu, najmä k tomu, aby žaloba bola bez každého ďalšieho dokazovania zamietnutá, a to bez ohľadu na to, či je založená na právnom dôvode nákladu učeného za žalovanú stranu (*versio in rem*), ktorá povinná bola ho učiť zo zákona, či na dôvode bezprávneho obohatenia. Nesporný zákaz